ESPAI D'OPINIONS

Nº242
Gener 2013

Teresa Riera Madurel

Diputada Grup Socialista
Parlament Europeu

ACORDS PER ANAR ENDAVANT

Després de setmanes de negociacions el president Obama aconseguia un acord que suposa un respir per a la economia mundial. En el darrer moment la Cambra de Representants, per majoria, frenava una pujada general d'impostos (excepte pels que tenen un ingrés de més de 400.000 dòlars anuals) i fortes retallades en la despesa pública que haurien provocat que els Estats Units caiguessin en un abisme fiscal i patissin una altra recessió de greus conseqüències globals. És un acord que ha requerit una gran dedicació i quasi tota l'energia del president des de que va ser reelegit el passat 6 de novembre.

A començaments del passat mes de desembre vaig tenir ocasió de participar a la 73à edició del Diàleg de Lesgiladors Transatlántics (TLD, Transatlantic Legislators Dialogue), una reunió de membres del Parlament Europeu i de la Cambra de Representants per reforçar la cooperació transatlàntica, ara molt centrada en la crisi, i que va tenir lloc a Washington. A Capitol Hil no es parlava d'altre cosa. La darrera campanya electoral era encara molt recent, i implementar un sistema d'impostos més just havia estat un dels compromisos electorals del president. Per tant, pujar els impostos a les rendes més elevades, tal i com finalment diu l'acord aconseguit, suposava pels demòcrates i per Obama donar compliment a una de les seves promeses electorals.

El que s'ha fet evident en la negociació és que la victòria d' Obama no ha estat només un èxit en una carrera presidencial sinó també és el triomf d'un pensament econòmic. Gran part de la campanya electoral s'havia centrat sobre el debat de com rellançar l'economia i Obama ho havia explicat molt bé.

La seva política econòmica passava per una Reserva Federal forta, capaç de comprar bons d'estat a gran escala, mantenir els tipus d'interès a curt termini a prop del zero per cent i invertir en indústries estratègiques, per això una de les primeres decisions d' Obama després de la reelecció, va ser tornar anomenar Ben Bernanke president de la Reserva Federal.

Durant els seus primer 4 anys com a president, Obama va desenvolupar polítiques de R + D +I en sectors estratègics i innovadors com el de l'energia. I

sembla que la fórmula li va funcionar; no només va aconseguir evitar la depressió, sinó que també, quan l'economia queia el 9%, va posar en marxa una política d'estímuls. Amb la llei de Recuperació dels Estats Units i la Llei de Reinversió de 2009, es van crear 2.5 milions de llocs de treball.

Encara que diuen que els segons mandats sempre deceben, Obama va prometre consolidar els èxits del primer mandat. Si això passa per més estímuls fiscals i per augmentar els impostos als mes rics es pot dir que ja ha posat fil a la agulla.

Mentrestant, Europa no en pren nota.En la seva darrera intervenció al parlament Europeu, la canceller alemanya, Angela Merkel una vegada més va insistir en la necessitat de reduir les despeses dels estats, seguint polítiques d'austeritat i retallades en el sector públic. Expressà, convençuda, que aquestes polítiques ja estaven donant els seus fruits en els països on es practicaven. És que ningú no li ha explicat que a Espanya mai no hi ha hagut tants aturats com ara? O que a Grècia i Portugal cada vegada la situació és més desesperant ?

Només amb retallades no en sortirem, i Obama ha demostrat que ho té molt clar plantant cara a la majoria conservadora que, igual que succeeix al Parlament i al Consell Europeu, domina la Cambra de Representats. Cal deixar clar que les retallades que calgui fer s'han de fer amb rigor i seny, però mai poden afectar ni als avenços socials ni a sectors que com la R+D+i, i la educació garanteixen el creixement, la competitivitat.

Obama no ho te fàcil però ara té dos mesos de coll, els que li dona la extensió provisional del sostre del deute. Però ja ha avisat als seus adversaris que no permetrà que es posi en dubte la necessitat d'augmentar aquest sostre durant el primer trimestre de l'any, una mesura a la que s'oposen els republicans si no va acompanyada de retallades a la despesa pública.

Els experts diuen que el que cal és un gran pacte entre demòcrates i republicans per abordar a llarg termini la reducció del dèficit i del deute, així com els desequilibris estructurals de l'economia. Per aconseguir-ho Obama ha demostrat aquests dies lideratge, habilitat per negociar i capacitat per arribar a acords. Potser es això el que ens manca a l'altra banda de l'Atlàntic?